KVINDEN OG SAMFUNDET

Dansk Kvindesamfunds Formaal er at arbejde for **Kvinders politiske Valgret og Valgbarhed** samt at virke til Fremme for Kvindernes almene Udvikling, for deres Uddannelse til selvstændigt Erhverv og for at forbedre deres Stilling i Familie, Samfund og Stat . . . . . .

SOM NUTIDS KVINDE SAA FREMTIDS SLÆGT · DRONNING MARGRETHE ·

UDG. AF DANSK KVINDE-SAMFUND

27. Aarg.	30. November 1911.	Nr. 20

Camilla Collets livshistorie,

belyst ved hendes breve og dagbøger, heder et elegant udstyret memoireverk, som er udgivet paa Gyldendals forlag af fru Colletts søn.

Gjennem disse optegnelser faar man et sterkt Indtryk af Camilla Collets fine, aandfulde personlighed, af hendes poetiske, drømmende natur og af hendes følsomme sind, som var saa modtagelig for smertelige indtryk.

Vi følger hende i hendes ungdoms aar, da hun vakte opsigt overalt, hvor hun kom: »Der var noget ellepigeagtig i hendes sjeldne skjønhed.« — Som ganske ung mødte hun den mand, der kom til at øve den største indflydelse paa hendes ungdom — digteren *Welhaven* — og hun fattede en betagende kjærlighed til ham. Men de ydre forhold kom her til at spille en afgørende rolle: Welhaven laa i den bitreste strid med Camilla Colletts far og hendes bror, digteren Wergeland, og denne feide blev skjæbnesvanger for deres kjærlighed, som vel ogsaa fra hans side manglede fuld oprigtighed.

Vi følger hende videre i hendes egteskabsaar med professor Collett, og ind i enkeaarene, da alt en stund syntes hende mørkt og stængt.

I begyndelsen av 1850aarene tog hun bopæl i København, hvor hun sluttet et varmt venskab med professor Heiberg og frue. I 1854 havde hun færdig manuskriptet til sin første bog »Amtmandens Døtre«. Dette sendte hun Heiberg til Gjennemsyn og siger selv om bogen:

»Jeg selv hverken troer eller ikke troer paa den — jeg kan ingen formening have, men jeg holder af den, fordi jeg deri har nedlagt en Deel af min Sjel, fordi den er